

Bemærkninger til lovforslaget

1. Indledning

Lov om varmforsyning trådte i kraft den 1. september 1979. Loven indeholder en bestemmelse om, at der skal fremsættes forslag om revision af loven i folketingsåret 1984-85. Lovforslaget tilsigter at opfylde denne revisionsbestemmelse.

Siden sin ikrafttræden er loven blevet ændret tre gange. Første gang ved lov nr. 308 af 9. juni 1982 med det formål at præcisere og klargøre rammerne for anvendelse af varmforsyningslovens prisbestemmelser samt at fastsætte et loft over naturgasprisen. Anden gang ved lov nr. 255 af 8. juni 1983, hvor energiministeren blev bemyndiget til at fastsætte regler eller træffe afgørelser i visse spørgsmål i relation til naturgasselskaberne. Tredje gang ved lov nr. 593 af 12. december 1984 som følge af oprettelse af Dansk Naturgas A/S.

Hovedformålet med gennemførelsen af varmforsyningsloven var at fremme en omlægning af energiforbruget til opvarmning fra olie til andre energikilder gennem en landsdækkende varmeplanlægning. Opvarmning lagde dengang beslag på op imod halvdelen af landets samlede energiforbrug. Omlægningen af varmforsyningen forudsattes primært at ske gennem en omfattende overgang til kollektiv varmforsyning. Det blev ved lovens vedtagelse fremhævet som en vigtig forudsætning for at gennemføre en sådan omlægning, at landet fik rådighed over forsyningsmuligheder, der kunne frigøre varmforsyningen fra den daværende meget ensidige afhængighed af det internationale energimarked.

Siden lovens ikrafttræden, er der sket en væsentlig udvikling i retning af at opfylde disse målsætninger. Af landets samlede energiforbrug er andelen til opvarmningsformål faldet fra knap halvdelen til omkring en tredjedel. Samtidig er oliens andel af det samlede energiforbrug til opvarmning reduceret fra ca. 90 pct. i 1979 til ca. 75 pct. i 1983. Dette er hovedsageligt et resultat af omfattende besparelser og af en stigning i anvendelsen af kraftvarme fra 10 pct. i 1979 til 17 pct. i 1983.

De kommende år vil omlægningen især ske ved anvendelse af naturgas fra den danske del af Nordsøen. Langt hovedparten af naturgasprojektets marked er allerede fastlagt gennem delplanlægningen. Det resterende marked findes især i Midt- og Nordjylland. Varmeplanlægningen i dette område sker altovervejende efter bestemmelserne i lovens kapitel 2.

Naturgas og kraftvarme forventes omkring år 2000 tilsammen at dække op imod $\frac{3}{4}$ af varmforsyningen, idet naturgassen påregnes at dække mellem 20 og 25 pct. af landets opvarmningsbehov og kraftvarmen ca. 35 pct. Hertil kommer den del af opvarmningsbehovet, som vil kunne dækkes ved andre indenlandske energikilder som eksempelvis halm, affald, overskudsvarme fra industrien og træflis.

2. Varmeplanlægningens procedurer

Loven indeholder to sæt regler og procedurer for varmeplanlægningen. Disse regler er indeholdt i henholdsvis kapitel 2 og 3. Indtil den almindelige varmeplanlægning efter kapitel 2 er sat i gang, har overgangsbestemmelserne i lovens kapitel 3 fundet anvendelse, hvor særlige forhold har nødvendiggjort en hastende planlægning. Overgangsbestemmelserne, den såkaldte delplanlægning, er anvendt med henblik på etablering af hastende projekter for naturgas og eksisterende overskudsvarme. Bestemmelserne i kapitel 2 omhandler den almindelige varmeplanlægning, der omfatter alle områder af landet. Som led i den almindelige varmeplanlægning skal alle relevante varmforsyningsmuligheder belyses indenfor de enkelte områder. De overordnede rammer for planlægningen kan i henhold til loven fastsættes af energiministeren. Efter delplanlægningen skal alle planer, såvel kommunale som regionale delplaner, godkendes af energiministeren. Efter den almindelige varmeplanlægning skal alene de regionale varmforsyningsplaner godkendes af energiministeren, hvorimod de kommunale planer vedtages endeligt i den pågældende kommune.